Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 3. Číslo: 11

Zrieknuť sa stvorených dobier

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom“ (Mt 22,37). Človek, ktorý chce celým svojim srdcom milovať Ježiša Krista, musí z neho vylúčiť všetko, čo nie je Boh, všetko, čo je sebaláska. To znamená nehľadať seba, ale túžiť len po tom, čo sa páči Bohu. Aby sme milovali Boha celým srdcom, je potrebné sa zbaviť všetkého pozemského a naplniť sa svätou láskou. Srdce, v ktorom má miesto akákoľvek pozemská záľuba, nemôže celé patriť Bohu. Sv. Filip Neri hovorí: *„Koľko lásky venujeme stvoreniam, toľko uberieme Bohu.“* Ale ako si očistíme srdce od pozemských pút? - umŕtvovaním a odlúčením sa od stvorených vecí. Niektorí ľudia vzlykajú, reptajú, zúfajú, že hľadajú Boha a nenachádzajú Ho. Týmto ľuďom na ich problém odpovedá sv. Terézia slovami: *„Odpútajte si srdce od stvorení a hľadajte Boha – potom Ho nájdete.“*

Niektorí ľudia sa chcú stať svätými, ale podľa svojho vlastného názoru. Chcú milovať Boha, ale podľa svojho rozumu. Nechcú obetovať zábavy, márnivosť v obliekaní, vybrané pokrmy. Milujú vraj Boha, ale sú nespokojní, ak nedostanú miesto, po ktorom bažia. Keď sa niekto len zďaleka dotkne ich cti, hneď sa rozpaľujú hnevom. Keď sa neuzdravia z choroby, strácajú trpezlivosť. Vraj milujú Boha, ale nechcú sa odpútať od bohatstva, svetských pôct a vzdať sa márnivosti. Chcú, aby ich pokladali za vznešených a lepších od iných. Rozjímajú, pristupujú k Eucharistii, ale zo všetkého majú len málo úžitku, lebo ich srdce je zaujaté pozemskými starosťami. Kto je naplnený pozemskými záľubami, nemôže počuť Boží hlas, ktorý k nemu hovorí.

Boh chce a túži po tom, aby sme Ho milovali. No nie preto, že je pyšný, ale preto, že si to zaslúži a nás nadovšetko miluje. Boh nás miluje ako nikto iný a chce všetku našu lásku.

Nezaslúži si Ježiš celé naše srdce? Ako veľmi si ho zaslúži pre svoju dobrotu a lásku k nám. Sv. František Saleský hovorí: *„Keby som vedel, že mám v srdci jediné vlákno lásky, ktoré ma nespája s Bohom, hneď by som ho vytrhol!“*

Dávid si prial krídla holuba, zbavené príťaže svetskej náklonnosti, aby mohol vzlietnuť a odpočinúť si v Bohu. *„Ktože mi dá holubičie krídla, aby som mohol odletieť a odpočinúť si?“ (Ž 55,7).* Mnohé duše by sa rady oslobodili od každého puta, ktoré ich viaže k zemi, aby mohli odletieť k Bohu. A skutočne by veľmi pokročili v dokonalosti, keby sa odpútali od tohto sveta. Dokiaľ si však ponechajú akúkoľvek nezriadenú náklonnosť a nebudú sa usilovať zlomiť putá, ostanú stále ponorené vo vlastnej biede a neodpútajú sa od zeme. Sv. Ján z Kríža hovorí: *„Duša, ktorú spútava akákoľvek náklonnosť, aj k nepatrnej veci, nespojí sa úplne s Bohom, aj keby bola čnostná. Nie je podstatné, či je vtáčik spútaný povrazmi, hrubou alebo tenkou niťou. Kým niť nepretrhne, nech je akokoľvek jemná, ostane stále v zajatí a nemôže odletieť. Bolestne si uvedomujeme, že niektoré veľmi zbožné duše, ktoré vynikajú čnosťami a Božou priazňou, nemôžu dosiahnuť spojenie s Bohom, lebo nemajú odvahu skoncovať s celkom malou záľubou. Stačilo by, keby veľkoryso pretrhli tú niť. Duši oslobodenej od každej stvorenej záľuby Boh nemôže odmietnuť úplné spojenie sa s ňou.“*

V okamihu, v ktorom sa srdce zbavilo každej náklonnosti k stvoreným veciam, vchádza do neho Božia láska a celkom ho vyplňuje. Sv. Terézia vraví: *„Odvráťte pohľad od nebezpečných príležitosti a duša sa hneď obráti k Bohu, aby ho milovala.“* Duša nemôže žiť bez lásky. Musí milovať Stvoriteľa alebo stvorenia. Ak nemiluje stvorenia, určite bude milovať Stvoriteľa. **Musíme teda opustiť všetko, aby sme získali všetko.**

Prosme Boha, aby naše srdcia očistil od každej pozemskej náklonnosti: *„Bože, stvor vo mne srdce čisté“ (Ž 51,12).* Povedzme teda Bohu veľkoryso a rozhodne: *Pane, dávam Ti prednosť pred všetkým, pred zdravím, pred bohatstvom, pred postavením, pred poctami, pred chválou i vedomosťami. Slovom, dávam Ti prednosť pred každým stvoreným dobrom, pred všetkým Bože. Chcem jedine Teba a nič viac!*

o. Mikuláš

Príbeh na zamyslenie

Grandpa Nybakken bol šikovný tesár. Jedného dňa sa rozhodol, že urobí niekoľko debničiek a venuje ich svojmu cirkevnému zboru na šatstvo, ktoré sa rozhodli poslať sirotám do Číny. Keď boli debničky hotové, pomáhal ich naplniť a ukladal ich do nákladného auta, ktoré ich malo odviezť do prístavu. Mal dobrý pocit z toho, že aj on mohol prispieť – aj keď len trochu – na realizáciu tohto projektu.

Cestou domov siahol do vrecka na košeli, aby si dal okuliare. Ale nenašiel ich. Keď rozmýšľal, kde by mohli byť, uvedomil si, čo sa asi stalo. Museli sa mu vyšmyknúť z vrecka a padnúť do niektorej debničky. Jeho nové okuliare teraz cestovali do Číny. Starý tesár nezarábal veľa peňazí. Keď si pomyslel, že si musí kúpiť ďalšie okuliare, veľmi sa nahneval. *„Bože, to je nespravodlivé“,* povedal Bohu, keď sa znechutený vracal domov. *„Snažím sa poctivo venovať svoj čas na tvoje dielo a prihodí sa mi toto!“*

O niekoľko mesiacov navštívil ich zbor riaditeľ čínskeho sirotinca, aby sa im poďakoval za ich vernosť a podporu. *„Ale predovšetkým,“* povedal, *„ďakujem vám za okuliare, ktoré ste nám minulý rok poslali. Komunisti nám veľa vecí zhabali – a medzi nimi boli aj moje okuliare. Naše dotácie sú nízke. Bol som doslova zúfalý. Aj keby som mal peniaze, už by som si nemohol dať urobiť nové. Spolu s ostatnými pracovníkmi sirotinca sme sa za to veľa modlili. Potom prišli vaše debničky. Keď sme otvorili jednu z nich, hneď navrchu ležali okuliare.“* Na chvíľu zmĺkol. Potom, ešte stále ovládaný silným dojmom, pokračoval: *„Ľudia, keď som si ich vyskúšal, boli ako zhotovené pre mňa! Chcem sa vám poďakovať za vašu pozornosť a štedrosť!“*

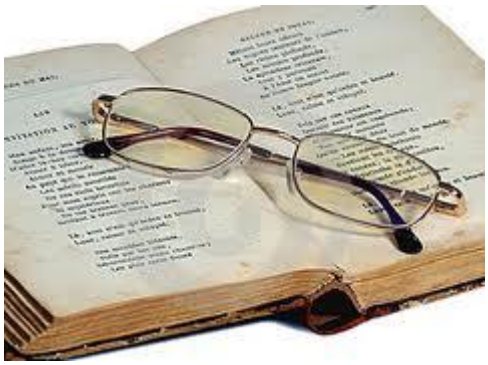

Zhromaždenie natešene počúvalo o zázračných okuliaroch. Určite si to musel popliesť, pomysleli si mnohí. Na ich zozname vecí určených do sirotinca neboli predsa nijaké okuliare. Celkom vzadu však ticho sedel starý tesár. Slzy mu stekali dolu tvárou. V jeden obyčajný deň ho neobyčajným spôsobom použil sám veľký Majster Tesár.

Takmer každý človek dobrej vôle môže niekedy urobiť zázrak, to znamená poskytnúť niekomu niečo, čo môže urobiť zázraky. (Marie von Ebner-Eschenbachová)

Sviatosť pokánia a zmierenia

Všetko misionárske ohlasovanie evanjelia a všetka výzva k obráteniu spočíva v tom, že ani zlé časy, ani zlí ľudia, ani katalóg hriechov a čností, ani náboženské povinnosti poslucháčov, ani dokonca hrozba Božieho súdu, o čom sa kázava v kázňach zameraných na obrátenie, ale Kristova udalosť: Božie kráľovstvo, nový svet, ktorý bol založený smrťou a vzkriesením Vykupiteľa pre záchranu hriešnych ľudí, to je východisko a povel k obráteniu. Božie kráľovstvo, ktoré je založené Ježišom Kristom, je absolútnou antitézou hriechu. Nová zvesť obsahuje v sebe radikálnu požiadavku odtrhnúť sa od hriechu. Cesta, ktorá vedie do tohto kráľovstva, je pre všetkých iba jedná jediná: metánoia – dokonalé obrátenie.

Obrátenie nie je naliehavé len pre človeka, ktorý upadol do hriechu a tak sa vylúčil z Božieho kráľovstva. Pozvanie k obráteniu je adresované pre všetkých, aj „vytrvalých" kresťanov. Ono je totiž v stálom stave uskutočňovania sa. Ak už začalo, musí sa prehlbovať, zvnútorňovať, zdokonaľovať. Príklady svätcov sú toho veľkým dôkazom. Táto potrebnosť obrátenia pre všetkých dáva tušiť nesmierne bohatstvo kresťanského konceptu obrátenia a pokánia.

Hriech

Základom obrátenia je odvrátenie sa od hriechu. Vo Svätom písme sa hriech nazýva hamartia. Hamartia neoznačuje iba zlý skutok ako taký, ale aj stav, ktorý po ňom nasleduje. Svätý Pavol tento výraz

zosobňuje ako princíp, ktorý ovláda ľudský život. Nielen pri konaní hriechu sa konalo proti Bohu, ale aj v stave po hriechu sa žije proti Bohu. Pri hriechu nie je najhorší sám skutok, ktorý sa pominul, ale stav skutku, ktorý priťahuje náklonnosť hrešiť znova. Potom obrátenie znamená víťazstvo nad týmto starým človekom, odovzdaným hriechu.

Nestačí sa vzdať len jedného zlého skutku alebo jedného hriešneho návyku. Celé srdce a celé konanie sa musí zmeniť. Vystúpenie z tohto stavu nie je v ľudských silách a preto toto vyslobodenie sa viaže s prijatím Božieho odpustenia, ktoré prichádza v Ježišovi Kristovi. Prvá vec, ktorú človek musí prispieť k svojmu obráteniu, je priznať si, že je zlý a potrebuje vykúpenie a kompletnú premenu.

Bezprávie

Obrátiť sa ďalej znamená zrieknutie sa života v bezpráví. Predovšetkým apoštol Ján zdôrazňuje, že hriech je porušovanie Božieho zákona - anomiou. Kto koná proti Božiemu zákonu, stáva sa neposlušným samému Bohu. A to aj vtedy, keď každé dobrovoľné prestúpenie Božieho zákona neobsahuje uvedomelé a chcené nepriateľstvo voči Zákonodarcovi. Je to však znamením neposlušnosti a odmietania Boha. Predovšetkým apoštol Pavol poukazuje v Liste Rimanom ako je láskyplná Božia vôľa vyjadrená v zákone: *„...zákon je svätý, aj prikázanie je sväté, spravodlivé a dobré*" (Rim 7, 12). Tí teda, ktorí zmýšľajú telesne a nepodriaďujú sa Božiemu zákonu nemôžu sa páčiť Bohu. Lebo zmýšľať podľa tela je hriech a hriech je tajomstvom bezbožnosti. Obrátenie znamená podriadiť sa Božiemu zákonu silou, ktorú dostávame od toho, ktorý nás posilňuje.

Nespravodlivosť

Obrátiť sa ďalej znamená ukončiť život v nespravodlivosti. Každý hriech je nespravodlivosť, ktorú Sväté písmo nazýva adikiou. Hriech spôsobuje v človekovi trvalý stav porušovania spravodlivosti voči Bohu. Vytvára permanentne upieranie slávy Pánovi, ktorá je jeho, poslušnosti Otcovi, synovskej lásky nekonečne dobrému Otcovi, ku ktorej sme zaviazaní a povinní z mnohých dôvodov. Obrátiť sa znamená vyjsť aj zo stavu nespravodlivosti a vrátiť Bohu, čo mu patrí podľa spravodlivosti.

Lož

Obrátiť sa znamená napokon prestať žiť v klamstve – lži. Hriech je lož - pseudo. Tak sa nazýva predovšetkým v gréckych textoch spisov svätého Jána. Kto hreší, podľahol lživému zvedeniu. Odvrátenie od lži znamená vstúpiť do pravdy, prijať nového ducha – Ducha pravdy, aby sme boli oslobodení pravdou.

Obrátenie znamená skutok v každom ohľade osobný. Je to obnovenie intímnych pút s Bohom, znovu nadobudnutie posvätných osobných práv a synovských práv, ktoré boli pre hriech stratené. Rozhodujúcim faktom pri obrátení je obnova priateľstva a intímneho vzťahu s Boho m. Nie je to hociaký vzťah, ale vzťah syna k Otcovi. Keď máme na mysli toto osobné obrátenie, akým úbohým sa javí obrátenie „čisto morálne", ktorým sa človek iba jednoducho odvrátil od nejakej pseudohodnoty, aby získal nové puto s morálnymi hodnotami, ale nie s Tvorcom hodnôt. Kajúcnik, ktorý sa úprimne vracia k Bohu, môže byť ešte biedny v morálnej úrovni, možno načas ešte oslabený po ranách a jazvách svojho poblúdenia, ale jeho úprimný návrat k Otcovi znamená už veľkolepú úctu vzdanú Bohu, predovšetkým jeho nekonečnému milosrdenstvu. Jeho obnovená morálnosť zapojí sa do tejto Božej chvály a so všetkou istotou bude dozrievať v tejto priaznivej klíme obrátenia.

Keď sme si vysvetlili podstatu, účinky a zmysel obrátenia človeka, môžeme analyzovať jeho štruktúru, ktorá sa prejavuje podľa hlavných citov a krokov kajúcnika, ktorý sa obracia k Bohu. Takýto človek svoje obrátenie uskutočňuje prostredníctvom ľútosti nad spáchaným zlom, vyznania svojich prehrešení a nápravou v podobe kajúcich skutkov, ktoré sa tiež zvyknú označovať ako úkony kajúcnika . Nemám v záujme opisovať teologické definície a dogmatické traktáty, ale skôr pastoračný pohľad na tieto prejavy kajúcnosti, aby pomohli vysluhovateľovi pokánia pri spravovaní sviatosti a samotnému kajúcnikovi k plnému spoločenstvu s Bohom a cirkevným spoločenstvom.

o. Martin

Liturgické okienko

CHRÁM

Sväté miesta v kresťanstve prvých troch storočí

Prví kresťania nemali svoje vlastné chrámy. Bohoslužba sa spočiatku konala v súkromných domoch. Keď však na kresťanov prišlo prenasledovanie, boli nútení sa skryť do katakomb, jaskýň a rôznych podzemných chodieb. Keď sa prenasledovanie zmiernilo alebo aj na čas prestalo, začali kresťania budovať vlastné chrámy. V čase náboženskej slobody – po r. 313 – začali kresťania budovať veľké kresťanské svätyne. Z tohto obdobia pochádza aj obyčaj posväcovania miest, vyhradených na bohoslužbu. Od roku 335 sa zakazovalo slúžiť v neposvätených chrámoch. Chrám je vo všetkých náboženstvách posvätné miesto, o ktorom sa myslí, že sa v ňom sprítomňuje ľuďom božstvo, aby prijalo ich kult a aby umožnilo účasť na svojej priazni a na svojom živote. Vďaka chrámu, prichádza človek do kontaktu so svetom Boha.

Symbol chrámu

1. Znázorňuje Ježiša Krista a jeho kráľovstvo, lebo v chráme pod spôsobmi chleba a vína tajomne prebýva Kristus v Eucharistii.
2. Chrám znázorňuje kráľovstvo Ježiša aj tu na zemi, lebo sa v ňom zhromažďujú veriaci, údy jeho tajomného tela.
3. Chrám tiež predstavuje aj ozajstné kresťanstvo – kresťanský ideál, ktorý skrze Krista sa zjednocuje v Pánovu Cirkev

Miesto a orientácia chrámu

Žiada sa, aby svätyňa chrámu bola obrátená a orientovaná na východ. Je to jednak na základe predpisov Apoštolských konštitúcií, ale aj na základe symboliky: z Východu nás osvietilo jasné slnko – Kristus, náš Boh. Už od najstarších čias bolo zvykom pri modlitbe východných cirkví padnúť na zem, obrátiac sa na východ. Samy posvätné budovy sa stavali tak, aby prestol bol obrátený na východ. Písmo hovorí: *„Potom Pán, Boh, vysadil na východe v Edene raj a tam umiestnil človeka, ktorého utvoril" (Gen 2, 8).* Pri hľadaní starej domoviny a smerujúc k nej klaniame sa

Bohu. Aj Mojžišov stánok zjavenia mal záves a zľutovnicu obrátené na východ. Júdov kmeň, keďže bol najvýznamnejší, utáboril sa na východnej strane tábora (Num 2,3). V Šalamúnovom chráme Pánova br ána bola obrátená na východ (Ez 44, 1). Nakoniec Pán pribitý na kríž sa pozeral na západ, a tak my pred ním padáme na kolená, obracajúc sa smerom k nemu. Keď vystupoval na nebesia, bol vyzdvihnutý na východ a apoštoli sa mu klaňali, a vráti sa tak, ako ho videli odchádzať do neba (Sk 1, 11). A sám Pán povedal: *„Lebo ako blesk vzíde na východe a vidno ho až po západ, taký bude aj príchod Syna človeka" (Mt 24, 27).* Očakávajúc ho, obraciame sa na východ. Ide o nenapísanú tradíciu, pochádzajúcu od apoštolov. Táto bohatá a očarujúca interpretácia vysvetľuje aj dôvod, pre ktorý ten, čo predsedá liturgickému sláveniu, modlí sa obrátený na východ, rovnako ako aj ľud, ktorý sa na nej zúčastňuje. V tomto prípade teda nejde, ako sa to často tvrdí, o to, aby sa predsedalo sláveniu chrbtom k ľudu, ale skôr o to, že ľud je vedený v putovaní do Kráľovstva, vzývaného v modlitbách až do druhého Pánovho príchodu.

Chrámy sa, podľa dávnej zvyklosti, stavali na vyvýšenom mieste. Chrám má totiž pripomínať veľkú hodnosť a význam Božieho domu pre človeka. Vstúpiac do neho, máme sa povzniesť nad všetko, čo nám prekáža k úplnému spoločenstvu s Bohom.

Dôležité je uvedomiť si svoju hriešnosť, ponížiť sa pred Bohom. Poklona pri vstupe do chrámu je veľmi krásny a hlboký spôsob oslavy Boha, vo všetkých východných cirkvách mimoriadne obľúbený. Je to krátka ale účinná modlitba, pri ktorej sa zapája nielen duch, ale aj telo - teda celý človek.

Vnútorné rozdelenie chrámu

Vo východných cirkvách sa posvätný priestor delí na viacero funkčných miest, organicky spojených. Je obrazom Božej cirkvi, svätým zhromaždením veriacich, pútnikov do zasľúbenej krajiny. Každá časť má svoje špecifické miesto, zodpovedajúce jej poslaniu.

Zvyčajne sa chrám delí na tri časti:

a) predsieň – predchrám, babinec

b) loď – chrám veriacich, chrám virnych

c) svätyňa – oltár

Pokračovanie v ďalšom čísle ***Zdroj: www.zoe.sk***

Sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie

Dom Spolutr. Bohorod., Lesná 19, Humenné, č. 7755808, 0918189019,
e- mail: sluzobnice@gmail.com, www.sluzobnice.sk

Život s maskou, či bez masky?

Mladý advokát si zariadil prekrásnu kanceláriu. Vrcholom všetkého bol luxusný telefón, ktorý sa zatiaľ vynímal na písacom stole. Ohlásia mu klienta. Prvého klienta! Mladý advokát ho najprv nechá zo zásady štvrťhodinky čakať. Aby naňho urobil väčší dojem, keď vstúpi do miestnosti, zdvihne slúchadlo a predstiera dôležitý rozhovor. „Môj milý generálny riaditeľ, zbytočne strácame čas...Áno, keď tak veľmi chcete...ale nie pod uvedenú cenu. Dovidenia!“ Položí slúchadlo. Klient sa naozaj zdá byť v rozpakoch, je temer zmätený. „Želáte si, pane?“ „ Ja... som montér...prešiel som vám zapojiť telefón.“

O tom, ako spoznať človeka a jeho charakter, existujú mnohé porekadlá. „Vtáka poznať po perí a človeka po reči!“ „Povedz, akú knihu čítaš a ja Ti poviem, aký si človek!“ Najlepšie však človeka spoznáme v krízovej situácii. Je ľahké byť štedrým, keď máme nadbytok alebo byť príjemným, keď nie sme preťažený povinnosťami, či pokojným, pokiaľ nikto nad nami nestojí. Keď je však človek v situácii, ktorá vyžaduje sebaobetovanie alebo je pre neho nepríjemná, či nevýhodná, vtedy sa ukáže jeho skutočný charakter. Krízová situácia neumožňuje kontrolovať človeku jeho vystupovanie a správanie ako za normálnych okolností. Klamlivá maska pretvárky zrazu spadne a človek ukáže svoju pravú tvár. Zamýšľali sme sa už niekedy prečo to tak často predstierame, že sme niekým iným a prečo potrebujeme nosiť rôzne masky a skrývať pod nimi našu pravú tvár? Skúsme spoločne nájsť odpoveď, na tento náš problém. Potrebujeme sa pozrieť v pravde na seba, kto skutočne som.

Kresťan - božie dieťa má žiť v Božej pravde a nie v pravde, ktorá mu najviac vyhovuje. Ako je napísané: *„Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“* /Jn 8,32-33,/ Určite to nie je ľahké presadiť Božiu pravdu v živote, nakoľko to nie je vždy pohodlné. Ale iba ona nás oslobodí a pomôže nám konať veci, ktoré sú správne a spravodlivé pred Bohom. To je tá sloboda božích detí, ktorú pravda prináša.

spracovala sr. Simeona

Druhá metropolitná púť Gréckokatolíckej cirkvi zo Slovenska do Krakova.

Deň ako každý iný? NIE. Deň plných Božích milostí, radosti a pokoja? ÁNO. Asi takto sa dá opísať naša 2. Metropolitná púť do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakowe, ktorá sa uskutočnila 28. Mája 2011, ako poďakovanie za dar blahorečenia Jána Pavla II. O 10:30 hod sa začala Archijerejská svätá liturgia.

Hlavným slúžiteľom a kazateľom bol vladyka Ján Babjak, ktorý vo svojom príhovore poukázal na dôležitosť a v dnešnom svete aj nevyhnutnú potrebu dôvery v Božie Milosrdenstvo. Vyzval pútnikov modliť sa Korunku Božieho milosrdenstva. *„Aký je jej teologický význam? Odvolávame sa v nej predsa na Božie milosrdenstvo, ktoré všetci potrebujeme, lebo ono je našou záchranou.“* O bl. Jánovi Pavlovi II., apoštolovi Božieho milosrdenstva, sa vyjadril ako o veľkom a svätom pápežovi, ktorý hlásal, ba priam kričal na všetkých námestiach sveta, že Krista nemožno vylúčiť z dejín človeka. *„Preto treba veľmi vážne uvažovať o veľkom riziku, keď si človek povie, že nepotrebuje Boha. Nie je nič nebezpečnejšie, ako keď sa človek a svet zriekne Boha. Cirkev nás ako dobrá matka robí neustále citlivými na toto nebezpečenstvo spoločnosti bez Boha“*, povedal arcibiskup. Vladyka Ján položil pútnikom otázku, či ďakujeme Pánu Bohu za všetko, čo nám dáva? Či nezabúdame na slovo „ďakujem“ aj pri tých, pre nás možno ťažkých okamihoch života? Či sa nepatrí poďakovať Pánu Bohu, pretože všetko, či už radostné, či bolestné, nám dáva Pán Ježiš z lásky k nám. On jediný vie, čo človek skutočne potrebuje. On jediný dokonale pozná srdce človeka a vie, čo mu osoží a pritiahne ho bližšie k spáse a k večnému životu. Človek, ak nemá to, po čom túži, búri sa, je nervózny, pochybuje a obviňuje Boha, „naháňa Ho s otázkou: „Ale Prečo? Prečo ja?“ A čo robí Pán?...Milosrdne čaká na deň, keď človek pochopí, že všetko, čo mu dáva, slúži pre jeho spásu a večný život. Čaká, kým mu človek začne úplne a bezvýhradne dôverovať. Dôverovať tak, ako to urobili všetci tí, ktorí na nás čakajú už v nebi. Ktorí nemali ľahký život, no ich dôvera voči Bohu bola neoblomná.

Popoludní bola beseda s kardinálom Stanisławom Dziwiszom, krakovským arcibiskupom a metropolitom. Často tvrdil, že najdôležitejšou úlohou pápeža je prihovárať sa za všetkých. O Gréckokatolíckej cirkvi svojim spolupracovníkom hovoril: *„Ja musím byť aspoň tak verný, ako boli a sú gréckokatolíci verní Cirkvi a pápežovi.“* Otec kardinál ochotne odpovedal na mnohé zaujímavé otázky pútnikov. Týmto by som sa chcela poďakovať všetkým tým, ktorí nám umožnili zažiť túto púť. No hlavne Ďakujme Pánu Bohu, za tak krásny a požehnaný čas. Srdečne Vás všetkých pozývam na budúci rok na 3.metropolitnú púť, ak Pán Boh dá. Ako hovoril bl. Ján Pavol II.:“ **Nebojte sa** prijať pozvanie, ktoré každému jednému z nás Pán Ježiš doručuje vždy osobne. Nebojme sa nechať sa viesť v dôvere, ktorá je u Neho vždy stála.

A vôbec: **„ NEBOJME SA“**

Spracovala Simona G.

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho

Paríž je to najúžasnejšie mesto na svete

V predveľkonočnom čase 8.4.2011, sme sa žiaci cirkevného Gymnázia sv. Jána Zlatoústeho v Humennom so svojimi pedagógmi Mgr. D. Ambrovou a Mgr. Z. Romanovou vybrali spoznávať krásy Paríža. Prehliadka prebiehala plné tri dni, počas ktorých sme navštívili svetu známe pozoruhodnosti, akými sú napríklad 122 ročná elegantná ťažko zdolateľná kovová konštrukcia Eiffelova veža, jedna z dominantných stavieb metropoly.

Honosná Katedrála Notre Dame, kde Victor Hugo umiestnil dej svojho románu Chrám Matky Božej v Paríži. „Neraz sme sa prešli pozdĺž Seiny, po námestí Place de la Concorde, tzv. *Námestie Svornosti.* Impozantné a fascinujúce! Živý priestor, hemžiaci sa neutíchajúcou dopravou a turistami z celého sveta“ dodáva Lenka. Invalidovňa - triumf francúzskej barokovej architektúry, kde sa nachádzajú nielen Napoleonove pozostatky, ale pozostatky aj mnohých maršalov a generálov Francúzska. Druhý najväčší Víťazný oblúk na svete...! Stáli sme pod neoklasickou verziou románskej architektúry, jednou z najreprezentatívnejších pamiatok Paríža, najslávnejším symbolom francúzskej národnej histórie, kde na jeho vnútorných stenách je vyrytých 558 mien francúzskych generálov, stáli sme pri večnom ohni, ktorý horí za tých, čo zomreli v čase Napoleonových výprav. Louvre, prenádherné...! Bývalé sídlo francúzskych kráľov... najväčšie múzeum na svete. A honosný Versailles, ktorý ma zaujal najviac. Takmer 100 hektárov rozsiahlej záhrady zdobenej pompéznymi sochami a jazerami, kvetenstvom rozličného druhu...

Som nadšená, že som sa tohto zájazdu mohla zúčastniť, pretože rada poznávam nové miesta a Paríž vo mne zanechal nezabudnuteľné spomienky. Všetko bolo tak veľkolepé a neodolateľné! Bolo zaujímavé, dotknúť sa tak odlišného spôsobu života. Návštevou Paríža sa mi splnili moje najväčšie sny, vyznáva sa žiačka 1. A Romana. Po prvé, bola to Eiffelovka, ktorá v svojej dobe pobúrila Parížanov. Tá ma očarila už veľmi dávno a vidieť ju v skutočnosti bolo pre mňa úžasným zážitkom. Po druhé, to bola návšteva Louvru a Mona Lisy. Pre mňa je to najkrajší obraz od Leonarda da Vinciho. V skutočnosti som si predstavovala, že je väčší, no aj tak som nebola sklamaná. Vo Versailleských záhradách som oslávila svoje 16. narodeniny. Boli to moje najkrajšie narodeniny, aké som kedy zažila. Paríž je mesto, ktoré dýcha históriou, a preto sa tam chcem vrátiť.

Lenka Dadajová, I.A, Romana Hajduková, 1.A

Nepriateľ v nás

„Byť sám sebou je pre mnohých tá najhoršia spoločnosť“

Otto Fischer

Poznáme tri druhy medziosobných vzťahov. Vzťah človeka k Bohu, vzťah človeka k iným ľuďom a vzťah k sebe samému. Ak sú jednotlivé vzťahy zdravé, prinášajú človeku radosť a uspokojenie. Často však tieto vzťahy bývajú nejako narušené.

Vo všetkých troch prípadoch môže byť príčina ich *„ochorenia“* rovnaká. Falošná predstava o tom druhom. Preto jedna z liečebných metód tohto narušenia je tiež náprava vlastného pohľadu na Boha, na ľudí i na seba. A potreba odvahy na novú komunikáciu.

Hovoriť s Bohom a vychádzať s ľuďmi býva niekedy ľahšie, ako vychádzať a komunikovať so sebou samým. Nedarí sa nám to preto, lebo sa neprijímame v takej podobe, v akej sa vidíme. Sme nespokojní so svojim pôvodom, výškou, vzdelaním, spoločenským postavením, tvarom nosa...

Ak si myslíme, že hlavná príčina našich problémov pri komunikácii s druhými ľuďmi spočíva v nich samých alebo že naše nezhody so Stvoriteľom zaviňuje on sám, potom máme prirodzený sklon utiahnuť sa niekam do samoty a vyhýbať sa kontaktu s tým zlým svetom a nevypočítateľným Pánom Bohom.

Kam sa však schovám sám pred sebou?

Náhle si uvedomujem tú neriešiteľnú situáciu: sám pred sebou utekám, ale znova len sám so sebou. Nemôžem utiecť zo seba – bez seba. V takejto situácii som v najhoršej možnej spoločnosti – a navyše aj slepý, lebo nevidím cestu von.

V tomto životnom zmätku možno siaham po tabletke, možno po alkohole... Ak po čase zistím, že *„moja droga“* mi už neprináša očakávaný účinok, pridávam ďalšie a ďalšie. Problémy sa nerieši, ale narastajú. Mám o ďalší dôvod navyše, prečo sa nemať rád, prečo zaliezť do ešte väčšej samoty – a zostať slepcom.

K radosti ľudskej duše patrí pravdivý a oslobodzujúci pohľad na seba samého. Ďalej treba v sebe i v druhých hľadať to dobré a opraviť si falošnú predstavu o Bohu. Túžiť tak isto ako slepec v Markovom evanjeliu, keď prosil: *„Pane, aby som videl.“*

Prevzaté z knihy *O radostiach ľudskej duše, Max Kašparů*

Osemsmerovka

Po správnom vyriešení osemsmerovky doplňte citát Matky Terézie z Kalkaty, ktorá povedala: „ .... *a dajte sa ňou* *viesť ku Kristovi.*

V	E	R	N	O	S	Ť	S	O	L	I	M
N	V	L	O	Ž	Y	T	A	T	E	B	O
S	A	B	B	A	N	G	Ó	L	A	I	D
U	R	K	N	E	Á	S	V	B	O	J	L
T	O	O	E	E	J	E	Ž	I	Š	Á	I
C	K	CH	U	D	I	U	E	U	S	R	T
I	O	E	U	K	L	N	N	K	U	D	B
D	P	I	O	S	I	N	A	J	Ú	D	A
E	Ú	R	O	D	I	N	A	N	Ó	R	T
N	E	H	E	M	I	Á	Š	M	Z	Á	E
E	O	R	A	I	I	N	E	Ó	J	O	I
B	I	E	L	A	S	O	B	O	T	A	P

Detské okienko

Abba, benedictus, Biela sobota, bohoslužba, Bóz, dekan, dialóg, dúha, duch, hriech, ikona, Ján, Ježiš, Júda, láska, modlitba, milosť, Nehemiáš, obeta, pieta, pokora, poznanie, rodina, Sinaj, syn, trón, vernosť, žena.

VTIPY:

„Boris, prečo každé ráno prichádzaš neskoro do školy?“: pýta sa učiteľka.
„Lebo na rohu je tabuľa s upozornením: Znížte rýchlosť! Škola!“

Pani katechétka sa na prvej hodine náboženstva pýta:
- *„Ako sa voláš?*"
- *„Pepepeter.*"
- *„Prepáč, nevedela som, že si koktavý.*"
- *„Ja nie, ale zato kňaz ktorý má krstil.*"

Synček sa pýta otecka:
- *„Ocko, prečo si si zobral mamičku?“*
Otecko sa obráti na mamičku a povie:
- *„No vidíš, aj ten malý sa tomu čuduje.“*

Kedy eskimák zistí, že je poriadna zima?
- Keď sa mu v zákrute zlomí pes.

Matúš Sejka

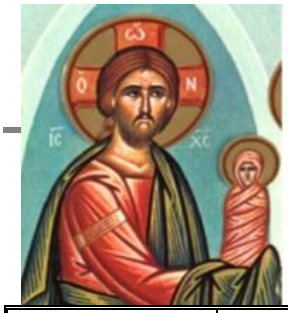

Liturgický program na týždeň po Nanebovstúpení Pána

Pondelok 6.6.	Prepodobný otec Bessarión Divotvorca Prepodobný vyznávač Hilárion Nový	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Zuzana, Ján, Anna, Ján* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská ** Učitelia lekárskej fakulty – odbor stomatológia*
Utorok 7.6.	Svätý hieromučeník Teodot Ankyrský	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Andrej, Ján, Mikuláš, Ondrej, Ján*
Streda 8.6.	Prenesenie pozostatkov svätého veľkomučeníka Teodora Tyróna	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Andrej, Anna* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Veronika, Štefan*
Štvrtok 9.6.	Náš otec svätý Cyril, alexandrijský arcibiskup	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Pavlína* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská ** Timea*
Piatok 10.6.	Zakončenie sviatku Pánovho Nanebovstúpenia **Svätí apoštoli Bartolomej a Barnabáš** Svätý hieromučeník Timotej, pruský biskup **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna, Juraj, Mária, Vasiľ, Mária, Ján, ľuboš* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská ** Paľko, Pavol, Iveta*
Sobota 11.6.	Piata zádušná sobota	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska **zádušná** **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Andrej, Helena, Vasiľ, Anna, Ján, Mária, Ivan*
Nedeľa 12.6.	**Nedeľa svätej Päťdesiatnice**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Adam* Sv. liturgia staroslovienská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Ján, Anna (35 r. manželstva)* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** rod. Fedorova (za pokoj)*

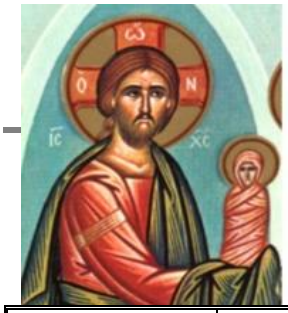

Liturgický program na týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 13.6.	**Pondelok Svätého Ducha – Najsvätejšia Trojica** **Celý týždeň je voľnica**	**6:30** 7:30 **16:30** 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska ** Eva s rod., Veronika, Lenka* *Sv. liturgia slovenská* ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Andrej, Irena s rod.*
Utorok 14.6.	Svätý prorok Elizeus Svätý Metod, konštantínopolský patriarcha	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Vasiľ* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan*
Streda 15.6.	Svätý prorok Amos Prepodobný Hieronym, stridonský presbyter	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Mária, Štefan* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Mária, Helena, Ján, Michal, Štefan* ** Pavol (40r.)*
Štvrtok 16.6.	Svätý Tychón Divotvorca, amatuntský biskup	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ladislav, Helena* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Jozef*
Piatok 17.6.	Svätí mučeníci Manuel, Sabel a Izmael Prepodobný otec Hypatios, igumen Rufínovho kláštora **Svätý apoštol Júda, podľa tela Pánov brat** **Voľnica**	6:30 17:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Fedor, Anna, Fedor, Mária* ***Moleben k Božskému srdcu*** Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Sobota 18.6.	Zakončenie sviatku Päťdesiatnice Svätý mučeník Leontios	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Mária, Ján, Helena, Helena, Ján* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Ján (panychída)*
Nedeľa 19.6.	**PRVÁ NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI – NEDEĽA VŠETKÝCH SVÄTÝCH**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Karol s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Jana, Anton, Milan, Tobiáš* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** za poďakovanie z rod. Ščerbovej*

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: hrib.peter@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:30 – 10:00 / 13:30 - 15:00

Utorok, piatok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie: **o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko, o. Peter Hrib**